

VENNEN

1. ÅRGANG NUMMER 1 JANUAR 1949

INDHOLD:

Hvad »Vennen« vil	1
En enquete	4
Politiet beskytter også os	5
Kinsey-rapporten	7
Hvad betyder ordene?	8
Fra livets arena	9
Digt af Walt Whitman	12

Omslaget er udført af tegneren *Morten Quistgaard*.

Takst: 20 øre pr. ord, som vedlægges i frimærker samtidig med bestillingen. Indsendes til Kredsen af 1948, postboks 124, Ålborg, senest den 20. i måneden.

Ung ålborgenser, 25 år, søger gode venner for gensidige besøg, samtaler og underholdning. Billet mrkt. »25« til Kredsen af 1948, postboks 124, Ålborg.

Ung mand i begyndelsen af trediverne, feminint væsen, meget huslig, interesseret i kunst og okkultisme, bopæl i Sønderborg, ønsker bekendtskab med ligesindet. Billet mrkt. »Tirsdag« til Kredsen af 1948, postboks 124, Ålborg.

Kontormand, 34 år, 174 cm. høj, kraftigt bygget, ønsker god kammerat til fælles adspredelse. Alsidige interesser: Bøger, friluftsliv, politik, nudisme, udveksling af fotografier, Billet mrkt. »34« til Kredsen af 1948, postboks 124, Ålborg.

Gør en indsats for vor fælles sag —
skaf »VENNEN« mange abonnenter!

VENNEN

UDGIVET AF »FORBUNDET AF 1948«

REDIGERET AF

HOMOPHILOS OG A. J. MADSEN

1. ÅRGANG 1949

BIBLIOTEK

21 JAN. 1999

LANDSFORENINGEN FOR BØSSER OG LESBISKE
FORBUNDET AF 1948

KØBENHAVN 1949

HVAD »VENNEN« VIL

Mange vil sikkert gøre store øjne, når de ser dette tidsskrift. De meget forsigtige spørger måske endog, om det virkelig kan gå an. Ja, selvfølgelig kan det gå an! Vi lever i et land, hvor grundloven giver os trykkefrihed, og desuden skal det ikke være noget pornografisk blad. Noget enestående er det forsåvidt heller ikke, idet man i Tyskland tidligere har haft et tilsvarende blad med navnet »Der Freund«.

Kan man da skrive åbent om et emne som homoseksualitet? Ja, hvorfor ikke? Det gør aviser og bøger jo rask væk. Så må et internt tidsskrift som *Vennen* også kunne. Og hvad er der iøvrigt i vejen med emnet? Det er jo fuldt legalt i enhver henseende. Homoseksualitet er som bekendt kun strafbart her i landet, når det forekommer med mindreårige. Men akkurat det samme er jo tilfældet med den almindeligste form for seksualitet.

Når de fleste skjuler deres homo- eller biseksuelle indstilling, skyldes det jo blot den manglende forståelse fra hobens side. Det er ikke, fordi de føler sig ringere end de såkaldte »normale«. På alle andre områder er vi jo også ligesom andre mennesker — måske bortset fra lidt større følsomhed og lidt mere sans for kunst og anden skønhed. Men dette skulle i hvert fald ikke gøre os ringere.

Ved at kaste et blik på lidelsesfæller gennem kulturhistorien og op til vore dage viser det sig jo også, at vi tilhører et selskab, vi i høj grad kan være bekendt. Det vil modstandere af vor indstilling sikkert også blive nødt til at indrømme. Iøvrigt generer vi jo ingen. Vi lever vort eget, stille liv og ønsker kun at være os selv. Trods al intolerance fra den uvidende hob må vi forlange ret til at leve i overensstemmelse med den natur, der ved fødslen blev nedlagt i os. Det er ligeså selvfølgelig, som at man ikke kan forfølge mennesker, der er født med brune øjne i stedet for blå.

Altfor godt kender vi snakken om, at vi er unormale, abnorme, patologiske, psykopatiske o. s. v. Men hvor i alverden ved man egentlig det fra? Hvilken indskrænkethed at ville ensrette naturen i stedet for at glæde sig over dens mangfoldighed! Hvilken indbildskhed at mene, at sådan som jeg er, skal alle andre også være for at kunne kaldes normale! Ved man da ikke, at hvad der er normalt i dag kan være unormalt i

morgen, såfremt der er sket en forskydning, som overstiger de 50 pct. af befolkningen? Normalt og unormalt er et rent flertalsspørgsmål, der intet somhelst har med menneskelig *kvalitet* at gøre. De primitive har alle dage været i flertal.

Hertil vil man måske sige, at de homoseksuelles kærlighedsliv dog ikke tjener forplantningen, som er seksuallivets egentlige mission. Til dette kan svares, at der er delte meninger om, hvad der er seksuallivets egentlige mission. Nogen mener, at forplantningen kun er et biprodukt af de seksuelle kræfters meget omfattende virkeområde. Men iøvrigt kan man jo passende spørge de mange såkaldte normale, som indenfor og udenfor ægteskabet nyder de seksuelle glæder, om det også *altsammen* tjener forplantningen. Når man hører om tvangs-samlejer o. lign. indenfor ægteskaber, tvivler man om, at de homoseksuelle med deres ofte rent sjæleligt betonedede forhold kan hamle op med de heteroseksuelle, hvad unatur og perversitet angår.

Disse indledende bemærkninger tjener til at understrege, at vi med vor indstilling ikke føler os ringere end andre mennesker. Vi ønsker at leve i fred med vort særpræg, eftersom vi ikke blander os i andres kærlighedsliv. En vågnende forståelse mærkes dog også i mange kredse, selv om de fleste endnu ikke er nået længere end til at betragte os som *syge* mennesker. Det er dog altid noget, idet dette må betinge en human behandling og frihed for moralske betragtninger. Det er jo da heller ikke umoralsk at blive født med klumpfod! Den større forståelse ligger i det ganske simple forhold, at et stadig større antal mennesker efterhånden har fået »en rem af huden«. Antallet af biseksuelle er efterhånden forbausende stort.

Naturligvis kan vi ikke indrømme, at vi er syge stakler. Vi fejler intet. Vort sjæleliv er bare en smule anderledes end flertallets, og det skal blive forklaret i kommende special-artikler. Men ingen har i denne henseende monopol på den rette opfattelse, ligesom man ej heller kan diktere naturen, hvad den må frembringe. *Vi er her, og vi bliver her.* Kulturhistorien vil få yderst alvorlige huller, hvis homoseksuelle menneskers indsats kunne fjernes. Man kan ligeså godt med det samme anerkende os som en ny slags mennesker, nemlig *det tredje køn*. Vel har sådanne altid eksisteret, men aldrig i en så stærkt voksende målestok som i vor tid.

Det er naturligvis dette, der er den egentlige grund til, at vi nu vover os frem med *Vennen*. Vi føler os stærke nok til det nu. Ikke mindst den meget omtalte Kinsey-rapport, som viser, at 37 pct. af alle amerikanske mænd har haft homoseksuelle oplevelser, gør et tidsskrift som dette aktuelt. Og selv om vi kun regner med det sædvanlige tal af 5 pct. rent homoseksuelle, så bliver det *for Danmarks vedkommende 200.000 mennesker*. Hertil kommer så det endnu større tal på biseksuelle, som vi også byder velkomne her i *Vennen*. At kvindelige homoseksuelle hører med i vor kreds ligesåvel som mandlige er en selvfølge. Også ærlige og forstående forskere af sjælelivets ejendommeligheder optager vi gerne et samarbejde med, selv om de har den ordinære seksuelle indstilling.

En af *Vennens* opgaver er netop at skabe forståelse i indflydelsesrige kredse af vor vanskelige stilling. Vi vil gerne stille mest muligt materiale til rådighed for psykologer og lægevidenskab. Men først og fremmest ønsker vi at skabe et organ, som kan samle alle lidelsesfæller, bringe trøst til de mange ensomme, give sjælelig styrke og forklaring til dem, der er ulykkelige og ikke forstår, hvorfor de er, som de er. Mange tragedier vil kunne undgås på den måde. Desuden ønsker vi at give praktiske oplysninger vedrørende juridiske forhold, litteratur om vor type, alskens nyhedsstof indenfor vort område o. s. v.

Men vigtigst af alt er naturligvis *sammenholdet* og varetagelsen af fælles interesser. På dette område vil *Vennen* komme til at gøre en virkelig indsats, så den kommer til at svare til sit navn. Vi, der på et så indgribende område har fælles skæbne, må holde sammen og danne et broderskab eller frimureri over det ganske land — ja, gerne langt ud over Danmarks grænser. Udgiverne af *Vennen* skal intet tjene på foretagendet, og redaktion såvel som ekspedition arbejder gratis. *Det er et 100 pct. idealistisk arbejde med det ene formål at glæde mennesker.* Derfor stoler vi på, at dem, vi henvender os til, gør gengæld og hjælper bladet til at få så stor udbredelse, at vi kan køre det økonomisk igennem.

Tag da vel imod *Vennen*, som vil komme til dig i lukket kuvert 10 gange om året. Abonnement bestilles ved at benytte vedlagte indbetalingskort. Prisen er 6 kr. pr. halvår, som er den korteste tid, abonnement kan tegnes. Gør alle dine homo- og biseksuelle venner opmærksom på *Vennens* eksistens. Få dem til at bestille det. Vor økonomi sikres *ikke* ved, at du låner dem dit eksemplar. Hvis nogen ikke tør modtage bladet

pr. post, selv om det er sendt så diskret som muligt, så lav en fordelingscentral i din by og underret vor ekspedition om, hvor mange eksemplarer der skal sendes. Vi har masser af interessant stof, og bladet bliver større, hvis der bliver råd til det.

Hermed giver vi vor hånd til vore brødre, som fødtes til verden med en anden indstilling end den godkendte. Lad os danne en ubrydelig kæde over det ganske land. Gennem det samlingsmærke, vi nu har skabt, er der mulighed for at gå en ny og bedre tid i møde. Glæde, trøst og opmuntring må vi give hinanden. Særlig ønsker vi at finde dem frem, som går med sørgmodige og forpinte sind. Umenneskelig hård kan en homoseksuels skæbne være — særlig i den lille provinsby, hvor sladderer går. Og da det oftest er mennesker med bløde og følsomme sind, lider de dobbelt. Kom til os, kære broder. Vi er her for at give dig den hjertevarme og den kærlighed, som du higer efter, og som det også er *din* ret at modtage.

Homophilos.

EN ENQUÊTE

For at gøre »Vennen« til et interessant blad, vil vi gerne have vore læsers medarbejderskab. Som et første forsøg på at skabe kontakt åbner vi hermed en enquête, som vi håber får stor tilslutning.

Fortæl os i få linjer, hvordan du kan se på et menneske, at han eller hun er på vort hold. I vor situation har vi jo i høj grad brug for menneskekundskab. Enquêten skal derfor tjene til at bringe interessant stof af stor psykologisk værdi.

Altså: fortæl os, hvordan du bærer dig ad med at kende dine lidelsesfæller. Nogen ser det på legemsformen og de forskellige fagter. Andre bruger først og fremmest øjnene, og de hævder, at de ligefrem kan mærke det som et »lyn«, der slår ned, når de møder en sjæl, som er på samme bølgelængde.

Der er sikkert andre kendetegn. Dette er et interessant emne, og vi håber at få mange besvarelser, som kan indsendes anonymt*) eller under mærke til »Kredsen af 1948«, postboks 809, København Ø. Svarene offentliggør vi i næste nummer.

Red.

*) Navn og adresse må dog helst opgives til redaktionens orientering, men vil ikke blive offentliggjort.

POLITIET BESKYTTER OGSÅ OS

Af Homophilos.

Der er mennesker, som mener, at de homoseksuelle er så fredløse, at de er passende objekter for pengeafpresning. Mange tragiske beretninger findes af den art. Imidlertid behøver den slags ikke at forekomme. Politiet står på vor side. Af hensyn til emnets vigtighed vil vi her citere af et avisudklip, vi har haft liggende i flere år, og som — så vidt vi kan se — stammer fra »Nationaltidende«.

»Det bliver som meddelt politiadvokat Strøbeck ved 6. undersøgelseskammer, som skal indlede felttoget mod den bande pengeafpressere, der vistnok gennem længere tid har drevet deres spil i hovedstaden. Hele dagen i går afholdtes i kamret forhør over den arresterede Ernst Valdemar Olsen, hvis forhold blev nøje gennemgået. Videre meddelsom var arrestanten imidlertid ikke.

Om selve sagen er det mig umuligt på nuværende tidspunkt at udtale mig, sagde politiadvokat Strøbeck, da vi i aftes vekslede nogle ord med ham. *Jeg vil derimod gerne have fat i flere anmeldelser.* At der går mennesker rundt, som har været genstand for pengeafpresning, føler jeg mig nemlig overtydet om. I denne forbindelse vil jeg gerne oplyse, at det i disse affærer meget ofte drejer sig om homoseksuelle foreteelser, og her går adskillige medborgere endnu rundt i den vildfarelse, at de ved at indlade sig i den slags forhold har begået overtrædelse af straffeloven.

Det er ganske forkert. Ofrene er aldeles ikke hjemfalden til straf. I straffelovens § 225 hedder det udtrykkeligt, at homoseksualisme ikke er strafbart, forudsat selvfølgelig at der ikke foreligger tvang, og at den pågældende person ikke er under 18 år. I § 230 siges der til gengæld en ting, som d'herrer pengeafpressere burde skrive sig bag øret. Der står nemlig her, at den, som *mod betaling* driver kønslig usædelighed med en person af samme køn, kan straffes med fængsel i indtil 2 år. Forbryderne vender sagen på hovedet. De giver deres ofre det indtryk, at de har dem — ofrene — i deres magt. Det er ganske det modsatte.

Jeg vil derfor indstændigt opfordre alle, der har været genstand for pengeafpresning på denne baggrund, om trygt at melde sig. De har ligefrem forpligtelse til at gøre det. Den lidelse, disse fyre har tilføjet ved-

kommende, kan ellers fortsat beredes andre. Både politiet og retten beskytter anmelderne til det yderste. Skal kampen mod disse forbrydere føres til bunds, og det skal den, slutter politiadvokaten — må publikum gøre sig klart, at banditternes ulykkelige homoseksuelle ofre ikke rammes af loven.»

Såvidt politiadvokat Strøbeck, som vi har grund til at være taknemmelig for hans gode vilje og utvetydige udtalelser. Det ville gøre godt lidt oftere i pressen at se præciseret, at de homoseksuelle ikke er udskud, som skal forfølges, men tværtimod ofte ulykkelige mennesker, der har brug for samfundets forståelse og beskyttelse. Vi vælger ikke selv vor indstilling, der som regel er medfødt, og iøvrigt er den jo ganske uskadelig. Yderligere er det jo sådan, at homoseksuelle som regel er stærkt følelsesbetonede mennesker, som ikke kan gøre en kat fortræd. Med deres oftest meget blide og følsomme sind lider de stærkt under ikke at kunne få afløb for al deres ømhed og kærlighedstrang.

Det er derfor godt, at i hvert fald nogle højerestående politiembedsmænd er klar over, at de homoseksuelle ikke er andenrangs mennesker, men at de fortjener al den hjælp, de kan få i deres vanskelige stilling. Det er også værd at bemærke, at politiadvokat Strøbeck understreger, at kun med personer *under* 18 år er det strafbart at have homoseksuelle forhold. Han nævner ikke engang den paragraf, som siger, at det kan være strafbart helt op til 21-års alderen, hvis den ene part opnår sit ønske på grundlag af en væsentlig højere alder og større åndelig modenhed.

Denne paragraf har egentlig heller ikke megen berettigelse. Når et menneske er 18 år, må det antages at være så voksent, at det selv kan tage stilling til denne sag, som dog er af ganske harmløs natur. Personer, som er fyldt 18 år, har jo også opnået den såkaldte personlige myndighed, d. v. s., at de har ret til at bestemme over sig selv, tage arbejde, hvor de selv ønsker det o. s. v. (Den egentlige myndighed i pengemæssig henseende ligger som bekendt ved 21-års alderen.) Det vil også af denne grund være naturligt for politiet kun at tage hensyn til 18-års alderen, som danner grænsen for de mindreårige. Der vil blive altfor mange unødvendige affærer ved at bruge 21 år som grænsen, og sådanne er politiet sikkert også helst fri for. Man gider ikke skyde spurve med kanoner!

KINSEY-RAPPORTEN

De fleste af vore læsere har sikkert forlængst hørt om den opsigtsvækkende bog om mandens seksuelle vaner, som forleden udkom i U.S.A. Trods sit videnskabelige tilsnit er dette værk på 804 sider blevet en bestseller og en virkelig sensation i det snerpede Amerika. Blandt forfatterne er Alfred C. Kinsey, og bogen benævnes derfor overalt som »Kinsey-rapporten«.

Tre fremragende forskere har med støtte af Rockefeller-fonden indsamlet dette mægtige materiale og behandlet det statistisk og videnskabeligt. Gennem den mest omfattende masseundersøgelse, som endnu er blevet foretaget indenfor seksuologien, fik man spørgsmål besvaret af 12.000 mennesker over hele U.S.A.

Af diskretionshensyn blev alt noteret efter et snildt udpønset codesystem, så alle kunne svare ærligt. Arbejdet har stået på i 10 år, og den foreliggende bog er kun den første af 9 digre bind. Undersøgelsen har afsløret så mange »graverende« forhold, at såfremt de forældede amerikanske love skulle anvendes konsekvent, måtte 5 pct. af befolkningen sidde og passe på de 95 pct. i fængsler og andre straffeanstalter!

Intet under, at Kinsey-rapporten har vakt opsigt. Det har den også her i landet, selv om vi heldigvis er mindre bornerte end amerikanerne. Vi skal ikke her komme ind på en nærmere udredning af de mange seksuelle »raffinementer«, som er strafbare i U.S.A., men som ikke desto mindre — selvfølgelig — dyrkes i udstrakt grad. Vi vil nøjes med at dvæle ved vor egenart, hvis kolossale udbredelse i Amerika er blandt de største sensationer.

Undersøgelserne viser nemlig, at ikke mindre end 37 pct. af alle mandlige amerikanere i det mindste een gang har haft homoseksuelle oplevelser. For enkelte grupper vedkommende er procenten endnu langt højere. Den er f. eks. 40,4 pct. for alle ugifte universitetsuddannede mænd på over 30 år. For ugifte mænd af samme alder med mellemskoleuddannelse er den endda 45,3 pct., og den er helt oppe på 54,2 pct. blandt de mænd, som har gået i gymnasiet.

Det vil med andre ord sige, at hveranden ugift mand på 30 år med amerikansk studentereksamen har dyrket homoseksualitet. *Man bemærker med interesse, at procenttallet er størst i intellektuelle kredse.* Disse

tal har som nævnt også vakt opsigt herhjemme, hvor homoseksualitet også er uhyre anvendt, og det vil ikke i det lange løb kunne undgås, at vi bliver akcepteret og anerkendt i offentligheden. *Homophilos.*

HVAD BETYDER ORDENE?

Da det måske ikke er alle læsere, der kender den dybere betydning af forskellige fremmedord, vi bruger her i bladet, vil vi ganske kort gennemgå dem.

At være heteroseksuel vil jo sige at drages imod det modsatte køn, d. v. s. det, man ynder at kalde »normalt«, fordi flertallet har det sådan. Betegnelsen kommer af det græske ord *heteros*, som betyder »en anden«, d. v. s. en anden art.

Biseksuel er som bekendt den, der kan drages imod begge køn. Det er således en mellemting mellem hetero- og homoseksualitet. Ordet kommer af det latinske *bis*, som betyder »to gange« eller danner forstavelsen »tve«-. Det kan måske bedst oversættes ved »dobbeltseksuel«, d. v. s. tilbøjelighed for begge køn.

Ordet homoseksuel er græsk af oprindelse, idet det kommer af *homos*, som betyder »lige«, »ens« eller »af samme slags«. Nærmere forklaring er overflødig. Homo findes også på latin, hvor det betyder »menneske« eller »mand«. Det kan være fristende at oversætte homoseksualisme = menneskeseksualisme, men det er altså ikke korrekt.

Til forklaring af pseudonymet »Homophilos«, som læserne vil støde på ofte i de kommende numre, tjener, at *philos* er græsk og betyder »ven« eller »kær«. Tilsvarende er en bibliophil et menneske, som har bøger kær, d. v. s. er bogven. Da »homo« har to betydninger, kan læserne efter behag oversætte »Homophilos« til »menneskeven« eller en, der har dem af samme slags kær. Begge ting passer nemlig!

Homophilos.

I næste nummer bl. a.: »Hvorfor er vi sådan?« (en udredning af de sjælelige årsager til homoseksualitet). — En ung mand i provinsen fortæller sin lidelses-historie. — Og meget mere.

FRA LIVETS ARENA

Aviserne har bragt kroniker om Kinsey-rapporten, hvor ikke mindst den store udbredelse af homoseksualitet har været blandt sensationerne. »Politiken«s kronik bragte anmeldelsen den 2. maj, og i »Information« stod kroniken den 5. juli 1948.

★

Gennem årene er der udkommet en mængde bøger på dansk, hvor homoseksualitet behandles, ikke mindst i romanform. Det ville være interessant at få en komplet fortegnelse over alle disse bøger. Er der ikke en af vore læsere, som kan give os en sådan liste til offentliggørelse?

★

Vi beder læserne bemærke, at der er to forskellige adresser at henvende sig til, men de har hver deres særlige sager at ordne. Alt vedrørende kontakt-arbejdet (foreningen og personlige annoncer) sendes til Kredsen af 1948, postboks 124, Ålborg. Alt vedrørende »Vennen« (redaktion, ekspedition og abonnement) sendes til Kredsen af 1948, postboks 809, København Ø. Brug aldrig »Vennen«s navn udenpå posten, men det mere neutrale »Kredsen af 1948«.

★

Da Kinsey-rapporten er et kæmpemæssigt og temmelig uoverskueligt værk, er der udkommet bøger, som indeholder det samme stof i koncentreret og kommenterende form. En sådan bog, skrevet af 11 amerikanske videnskabsmænd, er fornylig blevet oversat til dansk under titlen »Om Kinsey-rapporten«. Mens det originale værk kun nævner fakta og undgår enhver moralsk bedømmelse af mandens forskellige seksuelle vaner, er det noget anderledes med denne nye bog. Nogle af de 11 forfattere viser forståelse, og andre fordømmer. Vi bringer et par citater angående vort specielle felt: »Efter biologiske, psykologiske og sociale kriterier er homoseksualitet afgjort en abnormitet, lige meget hvor og hvornår den forekommer i menneskelige samfund, idet kvantitativ hyppighed ikke kan gøre den normal fra et biologisk synspunkt, lige meget hvordan det

sociale synspunkt er i et hvilket som helst samfund.« — Et andet sted hedder det: »Vore offentlige formodninger er et morads af vildfarelser. Vi behandler homoseksualitet som en forbrydelse, skønt det i sig selv ikke er mere forbryderisk end en kirtelforstyrrelse. Vi knytter forestillinger om abnormitet og syndighed til manifestationer af kønsdriften hos ungdommen, som er fuldkommen naturlige.«

Fornylig er udkommet en bog af Max Iversen: »Forbudte bøger«, som bringer en fortegnelse over de værker, der gennem de sidste 2 århundreder er blevet forbudt og konfiskeret i Skandinavien, Frankrig, England og Tyskland. De fleste bøger er blevet forbudt på grund af deres erotiske indhold i en tid, hvor man var mere snerpet end i dag. Blandt de danske bøger kan nævnes Emmy Carrell: »Kan mænd undværes?«. Den handler om homoseksualitet mellem kvinder og blev forbudt i 1921 efter at have oplevet 5 oplag.

Dr. med. Grethe Hartmann udtalte i sommer til »Politiken«, at hun tror, der er flere homoseksuelle i Amerika end i Danmark. Den strenge amerikanske moralopfattelse i forbindelse med kostskole-opdragelsen på de enkönnede universiteter skaber efter hendes opfattelse et stort antal miljøbestemte homoseksuelle, altså mennesker, der måske nok »som så mange af os« oprindelig er biseksuelle. — Iøvrigt hævder dr. Hartmann, at lægevidenskaben ikke kan lide at bruge betegnelsen »perversitet«. Et samleje kan have så mange variationer, og det er tilfældigt, hvad forskellige mennesker betragter som perverst.

Januar-nummeret af »Vild Hvede« 1948 bragte en tankevækkende lille beretning under overskriften »Perversitet«. Det var 4 unge veninder, som sad i hinandens selskab og sludrede. I samtalen løb kom de ind på emnet homoseksualitet. De to unge piger fordømte den slags hårdt. Især den ene var ganske uforsonlig. Den tredje unge pige tog imidlertid mod til sig og forsvarede den slags mennesker, mens den fjerde tav ganske. Beretningen handler hovedsagelig om diskussionen, der fra mod

standernes side har den sædvanlige intolerante form, som vi kender altfor godt. Den unge pige, som forsvarede de homoseksuelle, og hende, som var tavs, fulgtes ad hjem, og man forstår, at de har et forhold sammen. Man mærker indirekte, at forfatterinden står på de angrebnes side, og vi kan kun være taknemmelige for, at »Vild Hvede« har optaget dette lille glimt fra hverdagen, som i virkeligheden siger så meget mellem linjerne.

I ældre litteratur kan man se kvindelige homoseksuelle benævnt som »tribader«. Ordet er græsk og betyder egentlig at gnide. Man har også betegnelsen »lesbisk kærlighed« for den samme foreteelse, og det stammer fra øen Lesbos i det ægæiske hav. — Tilsvarende brugte man tidligere betegnelsen »urning« om mandlige homoseksuelle. Ordet har sin oprindelse fra tysk. I vore dage benævner man som bekendt kvindelige og mandlige homoseksuelle som henholdsvis »knopper« (eller »knobber«) og »bøsser«. Er der nogen af vore læsere, som kan forklare os disse ords oprindelse, hører vi gerne fra dem. — Og så var der K.F.U.K. i den lille provinsby, som i de lokale blade averterede med »bøssefest«! Hvis de havde vidst, hvad det *også* kan betyde, havde de nok valgt en anden betegnelse. Men vi var et par stykker, som morede os — i tankerne!

Den 21. november bragte »Politiken« en kronik om »Dommen over Oscar Wilde«. Man får her et tragisk indblik i den hårde skæbne, den tør så berømte og feterede forfatter kom ud for, da det afsløredes, at han var homoseksuel. Det var i datidens England en uhørt skandale, og det seksuelle hykleri florerer jo endnu derovre. Wilde dømtes til 2 års hårdt strafarbejde, skønt han kunne have undgået det ved at rejse til Frankrig, hvor den slags »forseelser« er straffrie. I retten ville Oscar Wilde ikke indrømme, at han havde begået seksuelle handlinger af strafbar art, men sin åndelige, æstetiske og artistiske glæde ved omgangen med de unge mænd gav han frit og forbeholdsløst udtryk for. Kronikens forfatter, professor Stephan Hurwitz, tilføjer: »Når en lysende ånd knuses under en massiv lovanvendelse, påtrænger spørgsmålet om straffens dybere berettigelse sig med særlig styrke. Dobbelt tragisk bliver Wildes

skæbne, når det betænkes, at hans handlinger lå i det grænseland mellem forbrydelse og egenart, hvor det beror på tid og sted, om loven skal gribe ind eller lade stå til.»

★

Den 26. november bragte radiofonien en diskussion om sædelighedsforbrydelser, hvor der deltog repræsentanter for forældre, lærere, jurister og læger. Fra lægfolkets side fremkom der ret kraftige udtalelser, og der udtaltes ønske om dødsstraf for de større forbrydere. Fra jurist- og lægeside sørgede man dog for at slå dem koldt vand i blodet. Fra samme side udtalte man sig også om homoseksualitet, men dog nærmest i forbipående, da dette jo også sjældent har noget med forbrydelse at gøre. Det blev udtrykkeligt sagt, at homoseksualitet ikke er strafbart her i landet, når det drejer sig om personer over 18 år. Kun hvis der er tale om direkte forførelse, er det strafbart indtil 21-års alderen.

★

Nyhedsstof, avisudklip m. m. modtages gerne fra læserne, så denne rubrik kan blive så aktuel og afvekslende som muligt.

DIGT AF WALT WHITMAN

Å at røre ved mennesker!

*Fra mine hænder går strenge gennem hele mit
legeme; jeg opsluger mennesker i mig.*

*Jeg bare rører mig, trykker til, føler noget med
mine fingre og er lykkelig.*

*Med mit legeme at røre ved en andens er det
højeste, jeg véd.*

(Vers 27 i »Sangen om mig selv«, Gyldendal 1933).

»Vennen« udgives af »Kredsen af 1948« og udkommer 10 gange om året. Abonnement, kr. 6,00 pr. halvår og kr. 12,00 pr. helår, kan indbetales på postkonto 727 15, c/o »Kredsen af 1948«, postboks 809, København Ø. Bladet tilsendes abonnenterne i lukket kuvert. Om foreningen og annoncer skriv til: »Kredsen af 1948«, postboks 124, Ålborg. Vedrørende »Vennen« (redaktion, ekspedition og abonnement) skriv til: »Kredsen af 1948«, postboks 809, København Ø. Redaktør: »Homophilos« og A. J. Madsen (ansvh.), Postboks 809, København Ø.

KREDSEN AF 1948

Optagelse i denne eksklusive forening kan ske på særlige betingelser. Abonnenter på »Vennen« har billigere kontingent. Forlang nærmere oplysninger ved at skrive til:

KREDSEN AF 1948

POSTBOX 124 . ÅLBORG